

У Х В А Л А
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Петрика Ігоря Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 50, частини десятої статті 78 Закону України „Про прокуратуру“

м. К и ї в
13 лютого 2019 року
№ 1-уп(І)/2019

Справа № 3-332/2018(4494/18)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Шевчука Станіслава Володимировича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Колісника Віктора Павловича,
Кривенка Віктора Васильовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Петрика Ігоря Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 50, частини десятої статті 78 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Петрик І.Й. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності статтям 55, 64, 124 Конституції України (конституційності) положень Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон), а саме:

– статті 50, відповідно до якої прокурор може оскаржити рішення, прийняте за результатами дисциплінарного провадження, до адміністративного суду або до Вищої ради правосуддя протягом одного місяця з дня вручення йому чи отримання ним поштою копії рішення; розгляд адміністративного позову щодо оскарження рішення Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, визначеному процесуальним законом; подання адміністративного позову до суду на рішення Вищої ради правосуддя про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора не зупиняє дію такого рішення, але суд у порядку забезпечення адміністративного позову може відповідною ухвалою зупинити дію рішення Вищої ради правосуддя про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді;

– частини десятої статті 78, згідно з якою особа, яка подала дисциплінарну скаргу про вчинення прокурором дисциплінарного проступку, має право оскаржити рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів на таке оскарження.

На підтвердження застосування судами положень статті 50, частини десятої статті 78 Закону Петрик І.Й. долучив до конституційної скарги копії ухвали Верховного Суду від 26 лютого 2018 року, постанови Великої Палати Верховного Суду від 6 червня 2018 року у справі за його

позовом до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів щодо визнання протиправним, нечинним та скасування рішення про відмову у відкритті дисциплінарного провадження стосовно заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.

Вказаними судовими рішеннями Петрику І.Й. відмовлено у відкритті провадження в адміністративній справі на підставі того, що його позов не можна розглядати за правилами адміністративного судочинства.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що оспорюваними положеннями Закону обмежено його конституційне право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, оскільки його позбавлено „можливості реалізувати своє право на захист від порушень з боку суб'єктів владних повноважень, а саме з боку Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів“.

2. Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 4 жовтня 2018 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. У процесі розгляду справи Перший сенат Конституційного Суду України дійшов висновку, що конституційне провадження у справі підлягає закриттю з огляду на таке.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункт 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги та доданих до неї матеріалів дає підстави для висновку, що Петрик І.Й. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень статті 50, частини десятої статті 78 Закону. Автор клопотання зазначив, що ці положення не передбачають надання особі, яка подала дисциплінарну скаргу про вчинення прокурором дисциплінарного проступку, права на оскарження до суду рішення члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів про відмову у відкритті дисциплінарного провадження.

Проте системний аналіз положень Закону дає підстави стверджувати, що приписи його статті 50 і частини десятої статті 78 регулюють правовідносини щодо оскарження прокурором та особою, яка подала дисциплінарну скаргу про вчинення прокурором дисциплінарного проступку, саме рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів, прийнятого за результатами дисциплінарного провадження, а не рішення члена цієї комісії про відмову у відкритті дисциплінарного провадження.

Автор клопотання не дотримав вимог, визначених у пункті 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону.

Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, передбачені статтею 62 цього закону.

Отже, конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 36, 55, 62, 63, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55

Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Петрика Ігоря Йосиповича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 50, частини десятої статті 78 Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**